

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 „

Egészévre . . . 8 kor.
Egyes szám ára . . . 20 fil.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz küldendők. Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

A salgótarjáni kőszénbánya részvénytársulat petrozsényi bányagazgatóságához tartozó és 25 éven felül szolgálatban lévő, alkozték és munkások.
(1906. évben)

Zsilvölgy.

(A munkás megbecsülése)

Felsőzázad előtt csak a részletes földrajzi ismeretesség tett említést az ország délkeleti határán minden oldalról magasra nyúló hegygerincek által övezett Zsilvölgyről, mely a magyar-román határhegység magasan fekvő kátlánát képezi. Akkor még a Magyar-Zsil és Román-Zsil partjain csak a pásztor kunyhókban lakott románok foglalkoztak állattenyésztéssel itt, hol most ezer és ezer dolgos kéz verejtékes munkával aknázza s az emberiség közkinésévé teszi a haladásnak egyik legjelentősebb eszközét: a szén, vagy mint lánglekkü költönek nevezé: a „fekete gyémántot”, ahol szünetlenül dübörögnek a vonatok; ahol templomok, iskolák, zakatoló gyárak, közintézmények hirdetik a kultura térfoglalását; akkor, vad bozótok között ragadozó vadak tanyáztak.

A népvándorlás előtt, a rómaiak világnaralma idejéből akadunk az arany-bányászatnak kétségbevonhatlan nyomaira. A Páring hegy alján látható vízvezeteket arany-mosásra használták a rómaiak.

Sok száz esztendő után, a múlt évszázad közepén kezdtek foglalkozni a szén felkutatásával és kihasználásával. A Hoffmann Testvérek és Maderspach Károly

voltak ezen a téren az uttörők, anélkül, hogy az akkori közlekedési viszonyok között hasznos-hozó rendes művelésről szó lehetett volna. A nevezettek kalauz-utján eszközölt beható kutatások nyomára akadunk már 1858. évből. Az adományozott telkekre vonatkozó bányajogositványok nagy része 1858—1868. évekre esik. Ekkor azonban a széntermelés csak a helyi fogyasztásra szorítkozott, ami a gyér lakosság igényére való tekintettel számításba sem jöhetett.

Az alkotmány helyreállítása, a koronázás után, a magyar kir. kormány, a Zsil-völgy mérhetlen kincse kiaknázásának lehetővé tételét kiváló feladatának tekinté s az Első Erdélyi Vasut 1870 ben történt kiépültével kezdődött az itteni széntermelés fellendülése, amikor is a „Brassói Bánya és Kohó-egylet”, valamint a m. kir. bányakincstár az 1867 óta, intenzívebben megkezdett bányaműveleteit szakszerűen kifejtette.

A zsilvölgyi szénelőjövétel felkutatása és kihasználása előfeltételének biztosításával kapcsolatosan vette kezdetét a bányamunkások telepítése. Az itteni őslakos elem idegenkedett a megszokott foglalkozásától elúto munkától. Idegen munkásokra volt utalva a bányai parvállalat. 1879-ben a kincstár összes bányaiüzemét bérbe vették a brassóiak s így Petrozsény egész bányászata

az ő kezükbe került s a kincstárnál alkalmazva volt bányamunkásokat a szerződés kötelező feltételénél fogva is átvette a vállalat. A kincstár által építtetett kolóniaházakat idegen ajku, leginkább német telepesekkel népesítették be. Az üzemvezetés nyelve német volt. Az őslakos románság nagy része a völgyet elhagyta s a havasok alján, a völgy szélén ültöttek fel nagyon szegényes faviskóikat. Belsősegeik nagyobb része a bányavállalat, vagy a betelepültek birtokába került.

Időközben fokozatosan bővült az üzemi berendezés, a hitfelekezetek templomokat, az állam és a bányatársulat iskolákat építtettek. Lendületet vett a civilizált társadalmi élet, amelynek kidomborodó karaktere azonban egészen német volt.

1894. év végén a Salgótarjáni Kőszénbánya R. Társulat bérbe vette az itteni bányákat s 1916. év végéig meghosszabbította a szerződést. A bérleti viszony kezdetén nagyarányokban emelkedett az államvasutak szénüksége s ezzel párhuzamosan mind szélesebb alapokra fektette üzemét a nagy iparvállalat, úgy, hogy termelése tizenegy év alatt megnégyszereződött anélkül, hogy a kincstártól bérbevett bányák is kiaknáztatnának. Ennek folyománya újabb és újabb települők beözönlése, miáltal Petrozsény lakosainak száma rohamosan oda

Dr. Ajtay Aladár.

A szabadság jegyében folyt választási hadjárat a hátszegi kerületben erős küzdelem árán dr. Ajtay Aladár győzelmét biztosította. Ő képviseli a hátszegi-, puji- és petrozsényi-járásokat az ország tanácsában; általa gyakorolja százszázernyi honpolgár alkotmányos jogát a magyar törvényhozás csarnokában.

Ez a legszebb kitüntetés, ami egy honpolgárt érhet. De az a mandátum, melylyel őt a kerület a parlamentbe küldi, szép és nagy kötelességet is ró rá, aminek hűséges teljesítését annál inkább remélhetjük és elvárhatjuk, mert a jogállam magasztos eszméinek szolgálatában hivatásának eddig is becsületesen megfelelt. Azt a váltót, amelyet a mandátumért megbízóinak adott, hazafias kötelessége beváltani. Ambíciója, képessége meg van hozzá. Ebben a tudatban és reményben üdvözljük dr. Ajtay Aladárt mint kerületünk országgyűlési képviselőjét.

A küzdelem jelvényei eltűntek, elnémult a csatazaj, a pártok lerakták a fegyvert s meg kell szűnnie a politikai meggyőződés érvényesüléseért folyt mérközés terén felmerült ellentéteknek, sőt még az erre alapított megtorlás gondolatának is. Ez az alkotmányos szabadság és politikai érettség szentírása.

A kerületünkben lefolyt választási küzdelemből ama örvendetes tény szűrődött le, hogy itt a magyaroság és románság testvéreként egyesülve a haza üdvét célzó akció fejtették ki belátva, hogy vállvetve, karöltve a saját érdekükkel kapcsolatosan a haza javát sikeresen, közös egyetértéssel mozditják elő. Ebben a testvéri ölekezésben jegecsedik ki a választási küzdelem erkölcsi tartalma s nemzeti értéke és az egyesítő lelkesedés hevében forr és érlelődik a termékenyítő gondolat, mely az egységes magyar nemzet ideálját, a szabadság eszméjét valóra váltja.

Vidéki levél.

Aninoszán, 1906. ápril 28.

Gyermekek husvétja.*)

Alig volt, vagy éppen sosem volt még husvét Aninoszán, mely gyermekeinknek ilyen örömet szerzett

*) Zekintettl arra, hogy ezen gyermekelődás nevelés-oktatási szempontból „pro et contra” lapunkban éles vita tárgyát képezte” indokoltak tartjuk lefolyásának ismertetését. Szerk.

emelkedett, hogy ma már Petrozsény Hunyadvármegyének nemcsak legnagyobb forgalmú, de legnépesebb községe is. Lakosainak száma több, mint bármelyik itteni rendezett tanácsú városé.

Az üzem nagyarányú fejlődése annyi ezer család megélhetését biztosítja.

Már ez maga nemcsak üzleti szempontból, hanem szociális közkeletűekből is nagy bordonjájú fellendülésnek képezte erőforrását. De magyar nemzeti érdekből eléggé nem méltányolható, ama örvendetes tény, hogy a salgótarjáni bányatársulat hazafias akciója a kulturális fejlődést minden téren nemzetivé tette, céltudatos határozottsággal munkált a kulturális feladatok intenzív teljesítése érdekében és a nemzeti gondolat szünetlen propagálásával, székely munkások telepítésével, magyar hivatalnokok alkalmazásával, az üzemi- és érintkezési nyelv magyarrá tételével, munkásai megbecsülésével a kultúreszmék terjesztésével, egy évtized alatt megmagyarosította Petrozsényt, mint a Zsilvölgy gőcpontját és egész vidékét.

A bányatársulat fenkölt gondolkozású elnöke dr. Chorin Ferenc főrendiházi tag nemcsak lelkesedéssel és messzemenő áldozatkészséggel hozzájárult azoknak a termékenyítő gondolatoknak a megvalósításához, melyek Andreics János kir. bányatanácsos bányagazgató áldásos működésének sikerét fényesen bizonyítja, amit a Zsilvölgy közönsége halásan elismer, sőt legfelső helyen is méltánylásra talált. Hosszra nyulna Andreics János közéleti s közhasznú akciójának ismertetése. Röviden csak azt jelezzük, hogy minden irányú rohamos és öntudatos haladásunknak, a magyar nemzeti eszme itteni diadalának nemcsak zászlóvivője,

volna, mint a lefolyt husvét első napja; midőn nagyságos Frosch Pálné urasszony védnőksége alatt Léway Gáborné, helyi munka tanítónő az aninoszai elemi iskola felsőbb osztályú növendékeivel élőképekkel egybekötött színlelőadást rendezett.

A „Tolvaj” című színművet — Herecz Ferencről — adták elő, mely remekül sikerült. Elérzékenyülve láttuk, mint alakítottak ama kis tudatlan gyermekek színésznők és színészekké.

A rendező buzgó fáradhatatlansága, figyelme, minden alakról mintegy visszatükrözött. Be lett mutatva az érdemes közönségnek ez alkalommal az, hogy a gyermek hajlítható, hogy a zsenge gyermeki szívből van ösztön a jóra, ha van aki azt ápolja, fejleszse. Hivatva mindegyikre a tanítónők és tanítók vannak. E tekintetben Léway Gáborné híven megfelelt feladatának. Halásan emlékeznek meg róla nemcsak a szülők, hanem minden más, ki tud azon örülni, ha haladhatunk a korrallal. Hogy a színmű részletezzük megérdemlik a kitartó gyermekek, kik mindenkor a szülők büszkeségére válnak.

Személyek: Jenő földbirtokos gőgös fia, Sorgel Adolf bámulatosan bele élte magát helyzetébe. Testvérei: Margit, Borbély Zsuzsika, szelidséggel és átértett nemes szívűséggel adta elő szerepét. Bóni, Pretterebner Miklós, feltűnően természetes és élénk volt. Helyes és érdekes volt minden mozdulata. Kivételesen is megnyerte a közönség tetszését. Lenke, Pál, Boriska is méltó játszótárs volt Bóninek. Hangos beszéde, fürgesége feltűnő volt. Gyönyörűen adta Gyurka erdész fia szerepét Hribál Nándor. A jóság, nemes érzés és tiszta szív megtestesülése volt. Mariska, Margit barátnője, Pretterebner Kludi is hozzá mérten elég híven föltűntette a nagy úri lányt.

II. jelzéssel a tavasz és tél versengése Gáspár Imrétől színjáték két képpel lett előadva. A Tél, Szudiszászi Péter kellő komolysággal. Nemkülönben a szolgálai Rádác Pista, mint éjszaki szél; Hencz Sándor, mint vihar. Diescéretünket kiérdemli Slovenki Rózsika, Tavasz-asszonyának gyönyörűen bevált. Kedvesen játszott Zippenfenig Ilika, mint Sugárka. A szerény ibolya hű képe volt Gadó Elziska. Jó kis Szellő volt Szász Erzsike. Csillagó Harmat volt Nagy Paulika, kinek kedves arca is jól viszonylott könnyű kosztüméhez. Ügyes Lepkék voltak Léway Dundika mint pászazemű, Gajdosch Erika káposzta pillangó. Csengő hangon énekelve, könnyű mozdulatokkal léptek be a színpadra. Előbbiek-nél még jobban meglevenítették a tavasz képét.

Fenséges látványt tárt a szemlélő elé az élőkép, mely állt 11 angyalból; nevezetesen négy jóság angyalból, két szendergő, egy őrangyal, Amor, egy zenélő, három játszó angyal oly helyes élőképek voltak, melyek a legszigorubb kritikát is kiállották volna. A kosztümök, alakok, pozitúrák mind kifogástalanok voltak.

A jutalom sem maradt el a fáradozó kicsinyektől. Kedves rendezőjük arról is gondoskodott, hogy tanítványai egy kissé zene mellett táncolhassanak. Színpadi

de valósággal ő a zászlója. Egyik kiváló érdeme, azonban a vezetésére bízott nagy iparvállalat derék munkásainak megbecsülése, ami egyébként az ő példaadását követő lelkes és hazafias bányatiszviselőket is diescéretesen jellemzi. Ennek tulajdonítható, hogy az összes bányá alkalmazottak odaadó önfeláldozásig menő ragaszkodással, igaz szeretettel viseltetik iránta, aki mindent elkövet a munkások, az alkalmazottak érdekében és az ő jóindulatából eredő javaslatait a bányatársulat áldott szívű elnöke bölcs megfontolással mindenkor elfogadta, mert meggyőződött arról, hogy propagáció nemcsak a társulat és az alkalmazottak javát, hanem közgazdasági és nemzeti érdekek előmozdítását célozzák.

Legutóbb azoknak a bányá altiszteknek és munkásoknak megjutalmazása, hűséges szolgálatuknak megérdemelt méltánylása képezte a kir. bányatanácsos bányagazgató mindenre kiterjedő gondoskodásának tárgyát, akik egy negyedszázadot meghaladó idő óta vannak a bányá szolgálatában, kiknek arcképét lapunk élén bemutatjuk.*

*) Név szerint: I-ső sorban:

Kirschner József, Marosán János, Kriesztina Constantin, Kopil Niculae, Makai János, Suchi Antal, Szin Péter, Mánya Miklós, Szakács József, Farka. Péter, Tamás István, Krausz Mihály**, Juhász Gáspár, Kozsenyi József, Baczai Felix**.

* Altisztek.

** Kézművesek.

*** Vállalkozók.

kosztümjünkben édesen lejtettek egy pár csárdást. Táncközben pedig nagy mennyiségű finom cukorka lett kiosztva, mint nagyságos védőasszonyuk szíves adománya. A már-már lankadó gyermekek szemébe új öröm sugárzott s midőn a cukorkából kiki megkapta a részét, többszörös éljen kiáltásban törtek ki; éltették nagyságos védőasszonyukat, Frosch Pál gondnok urat, kik minden néven nevezendő elismerést érdemelnek közönségünkől, mert alapjában Aninosza fellendülése nekik igen sokat köszönhet. Frosch Pál gondnok ur az, aki helyet, időt és alkalmat nyújt alárendeltjeinek, hogy a létkérdésen kívül szórakozhassanak is. Mint minden nemes és jobban működő, úgy a jelen előadás fáradhatatlan rendezőjét is készséggel támogatta, amennyiben hozzá folyamodott. Előadásban nemcsak hogy részt vett, hanem teljes megelégedésének adott kifejezést, mi a rendezésben fáradozóknak jutalmul szolgált.

Éjféltől 2 órákor ért véget a mulatság. A bevett összegből ami fönn marad, — a kiadások fedezése után, — az árvák és szegények felruházására lesz fordítva.

Fáradozásaikért ez elismerés a közreműködőket, úgy a lelkes rendezőt, mint a kedves gyermekeket buzdítsa újabb törekvésre, melylyel örvendeztessék a szülőket és a közönséget.

Egy jelen volt.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A képviselőválasztás kerületünkben f. hó 3-án folyt le. Érdekesebb, küzdelmesebb mérközés még nem volt a hátszegi kerületben. A függetlenségi Mader - s p a c h V i k t o r pártja oly impozáns tömegben vonult be Hátszegre reggel 9 órakor száznál több nemzeti zászlóval, hogy győzelmét az ellenpárt is biztosra vette, szavazat többsége azonban délután rohamosan apadt 5 óra tájban már kétes volt a győzelem esti fél kilenckor, midőn Muzsnay Béla elnök a zárórát kitűzte, dr. A j t a y Aladár alkotmánypártinak 16 szótöbbsége volt s egy óra múlva ugyanezen szavazat többséggel megválasztott képviselőnek jelentette ki az elnök.

Ajtaira leadott 770, Maderspachra 754 szavazat. Vármegyénkben, és pedig Déván gr. Thoroczky Miklós alk. párti egyhangulag, Vajdahunyadon Szentiványi Gábor függetlenségi egyhangulag; Szászvárost dr. Vlád A. nemzetiségi egyhangulag, Körösbányán Demján Vazul nemz. egyhangulag. Dobrán zavargás miatt az elnök fel függesztette a választást, pótválasztás lesz.

— Halálozás. Fogarasi L é s z a y János földbirtokos f. hó 3-án elhalt Pujon 71 éves korában. A széles körben nagyrabecsült, kiválóan tisztelt megboldogalt siratják: fogarasi Lészay Jánosné, szül.: puji Puj Mária, mint neje. Fogarasi Lészay Irén, férj.: Brázovay Zoltánné. Fogarasi Lészay Zoltán, mint gyermekei, Lovag Öelberg Ottóné, szül.: fogarasi Lészay Lenke, Fodor Gyuláné, szül.: fogarasi Lészay Margit, mint hugai, Özv. fogarasi, dr. Lészay Lászlóné, lozsádi Zudor Judit.

II-ik sorban:

Biálies János, Heinecz Mihály, Jáczkó István, Szorger Márton, Sándor Elek, Schlegel Mátyás, Zaharanszki Ferencz, Sztrázsa Péter, Kacofán Pter, Kelemen Márton, Wenczel Tóbiás, Zapádi András, Oesovszki József, Zuleger József*, Weisz Károly, Demeter János, Tomus György***, Keszler József, Fitz Ágoston*, Szuhánek Lajos, Greiszinger Venczel, Kandra Mátyás, Tóbiás Ferencz.

III-ik sorban:

Oprea János**, Guja József, Koznas Antal*, Rusulan János, Lillenthal Albert*, Kovács István, Halter János*, Csulai Frigyes, Csulai Rafael, Kekel József*, Kubata Béla*, Albith Antal, Mille József*, Maschek József, Loj Károly*, Gadó Mózes, Redler Antal*, Kerl Péter*, Wenzel Antal*, Wersánszki Kael, Szakács Lajos, Kekel Jakab*, Wutka János, Droblics Auguszta, Wild Ferencz.

IV-ik sorban:

Karda Daniel***, Décsi Ilyés, Utezas Ferencz, Gorboi István, Tittel Fülöp*, Droczinger János*, Jáczkó János*, Richweisz Péter, Palencsár József*, Urszu János, Korpádía János, Hajdu Dénes. Hajdu Márton, Hajdu Sándor, Utezas Károly**, Weisz József, Ulrich János, Zemann Károly, Biálies Károly, Tóbiás János, Müller János, Broj József, Schmied Ferencz, Skovrán Ákos***, Dvoráček Venczel.

Huszonöt év az ember életében nagy idő, a köszénbánya-üzemnél azonban, — ahol mélyen a föld alatt, ezer vészszel, ezer veszélyvel fenyeget minden pillanat, külön mérlegelés alá esik.

mint sógornő; s pár napi szenvedés után bekövetkezett halála meggyeszte őszinte részvétet keltett.

— **Halálozás.** Karácsonyi Ferencné, szül.: Balosz Katalin, hosszas szenvedés után 32 éves korában f. hó 4-én jobblétre szenderült Lupényben. Özvegyen maradt férje: Karácsonyi Ferenc vállalkozó és a jó anyjukat vesztett két kiskoru gyermekén kívül számosan fájlalják a legszebb korában elhunyt nő kimultát.

— **Dr. Vajna Farkas** ügyvédi irodát nyitott Hátszegen.

— **Eljegyzés.** Hajdu István máv. mozdonyvezető eljegyezte özv. Kern Józsefné kedves leányát Mrgitot, Piskiről.

— **Terrorizmus.** A lezajlott hátszegi választásnak községünk társadalmi életében sajnálatos utókövetkezményei vannak. A kisebbségben maradt párt némely kortesei nem képesek haragjukat fékezni és mindenféle represszáliakkal fenyegetőznek. Ezt nem tartjuk helyesnek. Képviselőválasztásoknál a kapacitáció minden fájának helye van egészen a — választásig. A két jelölt közül az egyiknek bukni kell, az világos. Amint tehát a választás eldőlt, a vesztes félnek abba bele kell nyugodnia és nem szabad a politikai nézetkülönbségeket személyes tétre átvinni, mert tudvalevő dolog, hogy akció reakciót szül, aminek következményei aztán mindkét félre nézve kiszámíthatatlanok. Elvégre is ugyanazt a jogot, amelyet magunknak feltétlenül követelünk t. i. hogy saját politikai meggyőződésünket kövessük, koncedálnunk kell másnak is. Ezt feltételezi a legelemibb igazságérzet. Hogy politikai nézeteiért valakit üldözni mily helytelen és igazságtalan, azt tapasztalhattuk az elmúlt kormányzat alatt. Óvakodjunk tehát nehogy mi is ugyanolyan hibába essünk. A többségbe jutott párt azon főbb embereinek, kik a megveretés kellemes kilátásai előtt állnak eltörekten szándékuk, hogy insulzus esetén fegyverüket használják. Miután előre megfontolt és bejelentett támadó szándékról van szó, a fegyver használata a jogos önvédelem határait nem lépi túl. Mindenesetre szomorú jelenség, hogy tisztességes uri emberek községünkben ilyesminek lehetnek kitéve. Hinni akarjuk, hogy mindez csak puszta híresztelés és csupán azért tettük szóvá, hogy apellálva az illetők jobb belátására elejét vegyünk olyan eseményeknek, amelyek a kedélyek mai izgatott állapota mellett esetleg végzetes következményekkel járhatnak. Az idő igen jó orvos és a mai haragosok néhány hét múlva ismét a legjobb barátok lesznek. Kívánjuk, hogy igazunk legyen.

— **A nemzeti küzdelmek** vezérőrfi férfai között örökös mintául áll a nagyhirű szónoknak, Demoszthénésznek alakja. Az a küzdelem, melyet Demoszthénész vezetett, nagyon hasonló a mi most lezajlott küzdelemünkhöz. Ezzel az Andrei Zalan-féle Világtörténelme a heti füzetet foglalkozik, amelynek füzetét igazán kielégítő tartalommal szolgálnak az előfizetőknek. Mutatványszámot kívánatra ingyen és bérmentve küld a Világtörténelme kiadóhivatala, Budapest, VI., Aradi-utca 8.

— **Érdekes kettős esküvő.** Eredeti előzménye van egy kettős-esküvőnek, melyet a napokban ünnepeltek a fővárosban. Egy fiatal mérnök, aki többféle építkezési munkálatra vállalkozott, munkás-sztrájk miatt anyagi

zavarokkal küzdött. Egész vállalata megakadt olyannyira, hogy kénytelen volt műszaki vállalatát feloszlítani. Irodájában a többiek között egy tehetséges fiatal mérnök volt főmunkatársa, akitől a személyzet elbocsátása alkalmával könyezve búcsúzott. Szomorú szívvel ült szobájában a letört vállalkozó, mert anyagi romlása egyúttal megfosztotta őt ideáljától, egy szép, fiatal leánytól és így kitérte házasságának megtartásától is. Kétségbeesett hangulatát azonban egy örömhír hirtelen megváltoztatta. Volt munkatársa ugyanis Török bankházában Budapest, Teréz-körút 46. szám alatt a szerencse egy nagy főnyereményhez juttatta és ennek alapján elfött volt főnökéhez azon ajánlattal, hogy tökéletes társas-viszonyt létesítsenek egymás között. Egyúttal azt is bejelentette, hogy főnöke menyasszonyának fiatal nővére kezét is megkéri. Minden simán ment, az új vállalkozás alapítása, a lánykérés és az ezt követő kettős esküvő. Mindezt a szerencsét a Török A. és Tsa bankházában (Budapest, Teréz-körút 46.) vásárolt szerencsesorsjegy idézte elő.

— **Állandó műkedvelői kiállítás.** Lapunkban hirt adtunk arról a mozgalomról, amely az amatőrök állandó kiállításának létesítése céljából megindult. Mint értesülünk, a tervezett jótékony célú kiállítás iránt műkedvelői körökben élénk érdeklődés mutatkozik. A szervező-bizottság most küldi szét prospektusait és felhívja mindazokat, akik a kiállításon részt venni óhajtanak, hogy ebbeli szándékukat legkésőbb f. é. május hó 15-ig az „Állandó Műkedvelői Kiállítás” szervező bizottságához (Budapest, Vas-utca 15a.) jelentsék be. A kiállításon részt vehetnek mindazok, akik az olaj-, aquarell-, porcellán és üvegfestészet, a kréta-, szén- és tusrajz, a szobrászat, a fa- és bányászati, a fényképezési munkák egyikével — nem hivatásszerűleg — foglalkoznak.

Felelős szerkesztő: Zádory Károly.

Kiadótulajdonos: Figuli Antal.

NYILTTÉR).

Nyilatkozat.

Midőn f. hó 3-án néhány bányatársulati alkalmazottal a hátszegi állomáson a vonat érkezését vártuk, a közelünkben álló Ridvall Joachim ur talán hosszúnak találta a várakozási időt és mintha unatkozott volna, mert társaságunkhoz lépett és hogy unalmát elűzze a publikum füle hallatára a következőket ordította:

„Itt állnak azok a gyávák, kik nincsenek abban a helyzetben, hogy szabad akarattal szerint válasszanak, mert felniük kell.”

Mivel ezen urnak semmi joga sincs felettünk és tetteink felett kritikát gyakorolni, pláne ilyen modorban, erőlesen kikértük magunknak a jövőre nézve a hasonló megjegyzéseket.

Minden intelligens, higgadtan gondolkodó ember vonakodna alkalmazottakat alap nélkül, nagy nyilvánosság előtt inzultálni, mert az, aki hasonlót tesz, valóban csak sajnálatra méltó.

Ami pedig Ridvall ur gazdagságát illeti, melyet minden alkalommal és akkor is hangzottatta, azt mi teljes szívvel elismerjük és ezért nem irigyeljük, mert bár szerény gázsiából élünk családunkkal, néha talán szűkösen, de boldogságban és nincs szükségünk arra, mint másnak, hogy háborgó szívünket néhány órára Bachus karjai közt nyugtassuk meg.

Petrozsény, 1906. május 5.

Társaim nevében

Kubata Béla,

bányatársulati karnagy.

*) E rovatban közletekért nem vállal felelősséget a Szerk.

VASUTI MENETREND.

1906. május 1-től.

Petrozsényből indul Piski felé:

éjjel 12⁰¹, reggel 6¹⁰, d. e. 10³⁶, d. u. 5⁰⁵
Piskire érkezik: reggel 4²⁵, d. e. 10³⁰, d. u. 3⁰⁰, este 8²⁰.

Hátszegről indul:

d. e. 11¹¹, Piskire érkezik 12⁴⁰

Piskiről indul Arad-Budapest felé:

d. u. 4¹², este 8³⁰ (Dévára, hová 8⁴⁵-kor érkezik), este 10²⁷, reggel 5⁰⁸* 6¹⁵, d. u. 1⁰⁵* s Budapestre érkezik: reggel 6¹⁰*, délután 12²⁵ 11⁰* este 7²⁰, este 9⁵⁵*.

Piskiről indul Vajda-Hunyad felé:

reggel 6²⁰, d. e. 11³⁵, d. u. 2¹⁰, este 10³²,

Vajda-Hunyadról Piski felé:

reggel 4⁰⁸, d. e. 9³⁸, d. u. 2¹⁰, este 7²².

Piskiről indul Tóvis felé:

d. u. 3¹⁴*. (Brassóig) este 9¹⁶, 10¹⁵* reggel 6⁰⁰ d. e. 10⁵⁶.

Petrozsényből indul Lupény felé:

reggel 5¹² d. e. 10²⁶, este 9¹⁸.

Lupényből indul Petrozsény felé:

este 10³³, reggel 4⁴², d. u. 3²² s Petrozsénybe érkezik este 11⁴⁴, reg. 5⁵³, d. u. 4⁵⁰

Piskiről indul Petrozsény felé:

reggel 6¹⁰, d. e. 11²⁵, d. u. 4⁰⁷, éjjel 11⁰⁰

Petrozsénybe érkezik d. e. 10⁰⁸, d. u. 3⁵⁸ este 9⁰⁵, reggel 4⁴⁰.

A *gal jelöltek gyorsvonatok.

784 szám.

1906 vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti V. és VI. ker., kir. járásbíróságnak 1905. évi Sp. II. 1848/2. számú végzése következtében, dr. Deák Lajos ügyvéd által képviselt Lukács és Gáspár bpesti lakos javára, Winkler Elek vulkáni lakos ellen 120 K. s jár. erejéig 1905. évi november hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 746 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: különféle szobabutorok, nyilvános árverésen eladottnak. Mely árverésnek a puji kir. járásbíróság 1905. évi V. 1222/5. számú végzése folytán 90 K. 54 fill. tökélettel, 1/3% váltodíj és eddig összesen 82 K. 80 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, vulkániak az alperes házánál, 1906. évi május hó 11-ik napjának délutáni 1 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az előírt ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Puj, 1906. évi április hó 27. napján.

Baró Bánffy Albert,
kir. bírósági végrehajtó.

Alulírott háztulajdonosnál, Petrozsény községének központján Kossuth Lajos nevet viselő főutcájában lévő épületében, a főutca 2 nagy szoba, az udvarra néző egy előszoba, egy konyha és felpince, a folyosó alatt fűkamara; lakásul, 1906. évi július hó 1-től több évre bérbe kapható.

Üzleti helyiséggé is átalakítható a Kossuth Lajos főutca néző része az épületnek, mely esetben lakásul még további 2 udvari szoba, egy konyha, egy kamara és az egész pince-helyiség kiegészítő részét fogja képezni. A feltételek a tulajdonossal naponként déli 12 órakor megbeszélhetők.

Dombora László.

5¹/₂%-os törlesztési

(amortizációs)

kölcsönöket

gyorsan és előnyösen közvetít

MUNTYÁN TIVADAR, Petrozsény.

(Zárdaépület).

Ezeknek a derék s szerencsés altiszteknek és munkásoknak hosszú időn át híven s becsületesen teljesített szolgálatát a bányatársulat akként méltányolja, hogy: I. mindegyiknek a nevére bizonyos összeget gyűmölöszőleg takarékpénztárba helyez; II. minden újkor külön jutalmat kapnak; III. fizetésük élvezetével évenként szabadságra mehetnek; IV. tiszteletükre legközelebb bankettet ad a bányatársulat; V. erkölcsi elismerés, megérdemelt kitüntetés kieszközöléseért a bányagazgatóság felterjesztést tett.

Ahol a munkást így megbecsülik, ott mély gyökereket ver a munkaórák iránti hűség, odaadás és tántoríthatatlan ragaszkodás, mely a kölcsönös becsülésnek és szeretetnek áldást árasztó forrása.

Midőn még örömdetes tényként megemlítjük, hogy az arcképsoronton bemutatott jubilans bánya altisztek és alkalmazottak nagy része idegen nemzetiségű s idegen nyelvű, de nemzeti nyelvünket megtanulták, érületben igaz és hű hazafiakká lettek s már gyermekeik tösgyökeres magyarok; negyedszázados szolgálati jubileumuk alkalmából, fogadják szokásos bányász-köszöntéssel kifejezett üdvözlésüket:

„Jó szerencsét!”

Zádory Károly.

